

גיליון 3 | פרשת וישב

עמוד 2
עמוד 2
לדון לכף זכות

עמוד 3
עמוד 3
גדולים באהבה

עמוד 3
עמוד 3
דיון משפחתי

עמוד 4
עמוד 4
וחדדת לרעך

עמוד 4
עמוד 4
ואהבת לרעך

הוא אהב את
אנחנו

מחיר השנאה

המחלוקת בין בני יעקב ותוצאותיה ההרסניות

חשוב לציון שהאחים הקדושים, צדיקי עליון היום, שמתוהים חקוקים לדורות על החושן שעל ליבו של הכתן הגדול. אף בפרשייה כאובה זו, הם עשו מאמצים רבים, עד כדי סיכון נפשם כדי להימנע ממחלוקת, ובכל זאת, במדרגתם האלוהית, הם נתבעו על כך שלא השתדלו מעבר לכך.
מה אנו למדים מכך?
אהבת ישראל אינה רק רגש, אלא מצווה דתית בני ישראל.

"וירא אחיו כי אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו יברו לשלם".
מילים פשוטות אלו מהוות את ראשיתו של סיפור מורכב ומצמרר, סיפור שתוצאותיו השפיעו על העם היהודי לדורות. סיפור על קנאה, שנאה ואובדן, סיפור שמלמד אותנו על חשיבותה של אהבת ישראל ועל המחיר הכבד שאנו משלמים כאשר אנו נוהגים אחרת.
פרשת וישב מצביה לנו את סיפורו של יוסף, הנער האהוב על אביו, אשר נמכר על ידי אחיו לעבדות במצרים. מעשה זה, שנבע מקנאה, הוביל לשרשרת של אירועים טרגיים שפגעו בכל בני המשפחה. יוסף נאלץ לעזוב את ביתו ואת משפחתו, יעקב אביו סבל מכאב נורא על אובדן בנו, ואחו יוסף - מני אז כל חייהם היו בחרטה ובתשובה על מעשה זה.

התוצאות ההרסניות של המאבק בין האחים ניכרות הן בטווח הקצר והן בטווח הארוך:
בטווח הקצר: הירידה של יוסף למצרים והסבל הנורא שעבר שם, כאב ליבו של יעקב על אובדן בנו, והקושי והסבל של כל בני המשפחה כתוצאה מהאירועים הטראגיים.
בטווח ארוך: הגלות במצרים, העבדות הקשה, הירידה למדרגה רוחנית נמוכה, והזמן הארוך שעבר עד הכניסה לארץ ישראל. כל אלו היו תוצאה ישירה של החטא המקורי - שנאת האחים כלפי יוסף.

ולפגיעה בקשרים החברתיים שלנו.
פרשת וישב היא קריאת השכמה עברונה. היא מזכירה לנו את החשיבות של אחדות ואהבה, ואת המחיר הכבד שאנו משלמים כאשר אנו נוהגים אחרת. עלינו להבין כי רק באמצעות אחדות ואהבה נוכל לבנות חברה טובה יותר ולגאול את עצמנו ואת העולם.
ואהבת לרעך כמוך - זהו מסר רלוונטי לכל דור! באהבת ישראל, מערכת "ואהבת"

מקום זה שמור לך!

רצה להקדיש את העלון ל"ג, לרפואה, לזיווג או לפרנסה? שלח לנו מייל: ahavatsav8@gmail.com

לתיבות

לאתר שלנו

מחילים לטעון לוחמים

מה לעשוי???

שאלה: היותי בשבוע שעבר בפארק שעשועים ונהיה תור ממש ארוך לרכבת הקרנים. נערים רבים שם עקפו בתור. האם מתר גם לי לעקוף?
תשובה: מה ששנאו עליך אל תעשה לחברך. כמובן שזה לא בסדר שנערים אחרים עוקפים, אך אין בזה שום הטר לך לעקוף אחרים. אמנם אם אתה יכול לעקוף רק את מי שעקף אותך (בלוי לגרם למחלקת) - מתר.

שאלה: חבר שלי אמר לי שאסור לירק. האם זה נכון?
תשובה: אכן אסור לגרם געל לאחרים. כתוב במדרש שאדם עתיד לתן את הדיון על כל פעולה שהגעיילה את חברו.
לגבי יריקה: כמובן שהפגיעה היא רק כשהוא בן רשות הרבים או בחברת אנשים שזה מגעיל אותם. אין בעיה לירק לתוך כיוור בעת צחצוחים שנים וכדומה. גם ברחוב, אם אדם רואה שהוא נמצא לבד ואיש אינו רואה - ונהיה מתר לו לירק.

במשפטים הבאים חביות מלים הקשורות לאהבת ישראלי. מצאו אותן!

מאת: רובין וקמרון שחמני-רז, המלכה "מסע" הבויה בשתי המלים הראשונות (מדרש)

יוסי אמר לאבא: "הבהמה הזו נראית לי חולה".
"תן לי קלף אחד! ותן לי על קלף אחד! בבקשה!"
השמש זרחה, הבהמות רעו באחו, הצפורים ציצו והרועה הרגיש בנוח לישון.
"הקשב למה שאומרים לך, פז פותכים כן ולא פח" למרות מזוג האויר הגרוע, רבות מהנשים שנרשמו לערב החזק אכן הגיעו אליו.
זה לא שלול! מה פתאום הוא מתערב?

בין הפותרים נכונה יוג'לו ספרים.
יש לשלוח תשובות מלאות עד יום ראשון כח' כסלו לכתובת: ahavatsav8@gmail.com

היי דן את כל האדם לכף זכות

עציץ באמצע לווייה?!

"מה???" שפספתי את עיניו בתירומו, מספר גבור ספורנו. "רבי שמואל קוק, הוא ולא אחר, הוא זה שמפסיק באמצע מעשה חסד כל כך גדול? באמצע חסד של אמת? ובשביל מה?!"

היה זה בהלווייתו של הרב אלעזר ריבלין, יהודי יקר, מנקה הדעת שבירושלים. יהודי שכל כולו חסד: הוא היה גבאי צדקה, גזבר בבית אבות, בעל גמ"ח מפורסם, וניתן לומר שלא השאיר תחום של חסד שלא שלח אליו את ידו.

ודווקא בהלווייה של איש החסד הזה, דווקא בה, רואה לעצמו רבי שמואל קוק סיבה לוותר על הלווייה, על ה"חסד של אמת" הגדול, ולהיכנס אל לא אחרת מאשר חנות פרחים?

שמו יעלה על לב איש שרבי שמואל קוק אך הודמן להלווייה, ליווה ארבע אמות והמשך לדרכו - לא כך הוא, רבי שמואל זכה והיה חברותו של רבי אלעזר במשך למעלה משלושים שנה ונכחותו בהלווייה הייתה מתבקשת. ברור גם שיהודי ירא שמים וצדיק כמוהו ישתתף בלווייה כזו.

לכן לא פלא שגיבור ספורנו, הלא הוא רבי אריה ליון, בעל החסד הגדול, המכונה "אבי האסירים", השתומם לראות זאת.

תדהמתו גדלה שבעתיים, בראותו את חברו יוצא את החנות בעודו מחזיק בידיו עציץ גדול ומרהיב.

"אלמלא עיניו ראו ולא זר", אומר ר' אריה, "הייתי בטוח כי שקר בפי הדובר".

אלא שאמת היה הדבר הזה, ור' אריה ניסה ללמד זכות בכל דרך, אך לא הצליח בשום פנים ואופן למצוא הסבר שיישב את דעתו הסוערת.

בצר לו, פנה ר' אריה לקיים מצווה אחרת, חשובה מאוד: "הוכח תוכיח את עמיתך".

הוא פנה וישירות אל ידידו רבי שמואל: ילמדנו רבנו, כיצד הרשה לעצמו כבודו להפסיק באמצע חיי

עולם ולדאוג לחיי שעה?!

ענה לו רבי שמואל בענווה: "מטפל הבני במשך שנים בחולה צרעת מדבקת, ואמש הוא הלך לעולמו. כדי למנוע הידבקות במחלה הנוראה נוהג בית החולים לשרוף את כל חפצי החולה במוחו".

"כאשר שמעתי על כך", המשיך רבי שמואל לגלות את אוזנו של ר' אריה ליון, "נחרדתי: הלא בין חפציו היו התפילין הקדושות שלו - כיצד אשלים עם שריפתן?"

"פניתו אל הרופאים הגויים ונפשי בשאלתי: תנו לי לקבור את התפילין כנהוג בישראל, אך הם לא נאותו לכך, ורק לאחר תחנונים מרובים - הסכימו בתנאי שאביא כלי עם חול בתוכו עד השעה 12 היום.

כאשר ראיתי שהלווייה מתארכת והשעה מתארכת - נאלצתי לעזוב את הלווייה, לקנות את העציץ ולרוץ במהרה לבית החולים".

ר' אריה ליון נפעם לשמע הסיפור שמאחורי המעשה התמוה והעיד: "מאז אותו מעשה קיבלתי על עצמי תמיד להצדיק את הבריות ולעולם לא למחר לדונם..."

(מעובד ע"פ סיפור אמיתי)

ראש מכון ואהבת: הרב שמעון פרץ שליט"א

האתר שלנו: veavta.com

קו תוכן: 08-3130290

קבוצת הוואטסאפ (מוחלים למען לחממים): 053-3109666

לכל שאלה, בקשה, הקדשה וכל דבר אחר, פנו אלינו: havatsav8@gmail.com

הייבים

להאזנה

מייצגת אחריות

המרכז המאזן לילדים

הייבים לזיווג מאוחדים - כי רק ככה נבצלו!

או בדיוור למייליך:

הייבים

אזא(הייבים), שנאת חינם שבעבורה גלינו (חומת אנך למון החיד"א, פרשת כי תבוא)

רוצה להיות שותף לקירוב הגאולה? <https://did.li/tirmulanu>

דיון משפחתי

חברה עם כינים

רציתי לשאול: יש לבת שלי חברה טובה בכיתה שמלאה כינים כל הזמן ומדביקה את ביתי בכל יום מחדש. ניסיתי לפנות למחנכת שתעיר על כך לכל הכיתה, אבל למרות שהמחנכת דיברה על כך, המצב לא השתפר. כיצד אפשר לפתור את הבעיה בלי לפגוע באם ובילדה?

דונו ביניכם: מה אתם מציעים? (הדיון בשולחן חשוב, כי הוא מתוך את הילדים לחשוב ומפתח רגישות לנושא)

תשובה: ראשית - יישר כוח גדול על הרגישות הפלאה! זה אתגר לא-פשוט, מתסכל ומעיף, שמצריך טרחה מרובה ופעמים רבות גם מעורר רגשות של גועל וכדומה, ועצם החשיבה על הזולת והחיפוש אחר פיתרון שלא יפגע, כבר הוא ראוי להערכה גדולה.

חשוב לזכור שלכל הורה יש את הכוונות הטובות ביותר והוא מחפש רק את טובתו של ילד שלו.

הפיתרון הכי טוב הוא כמובן לפנות לגננת או למחנכת שיעוררו על כך, אך לפעמים, כמו במקרה שתיארתי - הוא לא רלוונטי.

כאן המקום לציין כי לעיתים יש מקרים בהם אם הילדה במקרה לא ראתה את הוודיעה ולכן זה לא עזר, אך בהודעה חוזרת ונשנית - אמנם, אם גם פיתרון זה נוסה ללא הועיל, ניתן לנסות כיוון מסוים: אחות בית הספר. אחות בית הספר היא הגורם המוסמך לבעיות בריאותיות בבית הספר, ומכתב שלה יועיל גם במקרה בו מכתב של המחנכת לא השיג את מטרותו.

ולסיום, שמעתי פעם על רעיון יצירתי שמצא חן בעיניי מאוד (אם כי הוא מצריך קצת אומץ מצד ביתך): ביתך יכולה לפנות לחברתה ולספר לה שאת אוסרת עליה לשתק אותה, מדוע? כי יש לה (לביתך) כינים ואת חוששת שתדביקי אותה. היא צריכה להוסיף שיתחן וזה כבר מאוחר מדי והיא כבר נדבקה ממנה...

היה זה בהלווייתו של הרב אלעזר ריבלין, יהודי יקר, מנקה הדעת שבירושלים. יהודי שכל כולו חסד: הוא היה גבאי צדקה, גזבר בבית אבות, בעל גמ"ח מפורסם, וניתן לומר שלא השאיר תחום של חסד שלא שלח אליו את ידו.

ודווקא בהלווייה של איש החסד הזה, דווקא בה, רואה לעצמו רבי שמואל קוק סיבה לוותר על הלווייה, על ה"חסד של אמת" הגדול, ולהיכנס אל לא אחרת מאשר חנות פרחים?

שמו יעלה על לב איש שרבי שמואל קוק אך הודמן להלווייה, ליווה ארבע אמות והמשך לדרכו - לא כך הוא, רבי שמואל זכה והיה חברותו של רבי אלעזר במשך למעלה משלושים שנה ונכחותו בהלווייה הייתה מתבקשת. ברור גם שיהודי ירא שמים וצדיק כמוהו ישתתף בלווייה כזו.

לכן לא פלא שגיבור ספורנו, הלא הוא רבי אריה ליון, בעל החסד הגדול, המכונה "אבי האסירים", השתומם לראות זאת.

תדהמתו גדלה שבעתיים, בראותו את חברו יוצא את החנות בעודו מחזיק בידיו עציץ גדול ומרהיב.

"אלמלא עיניו ראו ולא זר", אומר ר' אריה, "הייתי בטוח כי שקר בפי הדובר".

אלא שאמת היה הדבר הזה, ור' אריה ניסה ללמד זכות בכל דרך, אך לא הצליח בשום פנים ואופן למצוא הסבר שיישב את דעתו הסוערת.

בצר לו, פנה ר' אריה לקיים מצווה אחרת, חשובה מאוד: "הוכח תוכיח את עמיתך".

הוא פנה וישירות אל ידידו רבי שמואל: ילמדנו רבנו, כיצד הרשה לעצמו כבודו להפסיק באמצע חיי

הייבים

אזא(הייבים), שנאת חינם שבעבורה גלינו (חומת אנך למון החיד"א, פרשת כי תבוא)

רוצה להיות שותף לקירוב הגאולה? <https://did.li/tirmulanu>

הייבים לזיווג מאוחדים - כי רק ככה נבצלו!

או בדיוור למייליך:

הייבים

אזא(הייבים), שנאת חינם שבעבורה גלינו (חומת אנך למון החיד"א, פרשת כי תבוא)

רוצה להיות שותף לקירוב הגאולה? <https://did.li/tirmulanu>

היה זה בהלווייתו של הרב אלעזר ריבלין, יהודי יקר, מנקה הדעת שבירושלים. יהודי שכל כולו חסד: הוא היה גבאי צדקה, גזבר בבית אבות, בעל גמ"ח מפורסם, וניתן לומר שלא השאיר תחום של חסד שלא שלח אליו את ידו.

ודווקא בהלווייה של איש החסד הזה, דווקא בה, רואה לעצמו רבי שמואל קוק סיבה לוותר על הלווייה, על ה"חסד של אמת" הגדול, ולהיכנס אל לא אחרת מאשר חנות פרחים?

שמו יעלה על לב איש שרבי שמואל קוק אך הודמן להלווייה, ליווה ארבע אמות והמשך לדרכו - לא כך הוא, רבי שמואל זכה והיה חברותו של רבי אלעזר במשך למעלה משלושים שנה ונכחותו בהלווייה הייתה מתבקשת. ברור גם שיהודי ירא שמים וצדיק כמוהו ישתתף בלווייה כזו.

לכן לא פלא שגיבור ספורנו, הלא הוא רבי אריה ליון, בעל החסד הגדול, המכונה "אבי האסירים", השתומם לראות זאת.

תדהמתו גדלה שבעתיים, בראותו את חברו יוצא את החנות בעודו מחזיק בידיו עציץ גדול ומרהיב.